

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg tror faktisk slet ikke, vi er så uenige.

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, at den 3-årsfrist er jeg enig i. Har man ikke haft interesse for sit barn i 3 år, skal man da ikke lige pludselig kunne komme og sige: Nu vil jeg bare meget gerne – måske for at genere moderen, fordi hun har fundet sig en ny mand, hvad ved jeg. Jeg er fuldstændig enig i, at det er et problem.

Så er der de tilfælde, hvor man skal spørge barnet. Mange af os har børn, vi ved godt, hvordan de reagerer, og jeg kunne godt forestille mig de tilfælde, hvor man spørger barnet: Vil du ikke over til far.? Eller far skriver eller ringer og spørger: Kommer du herover på søndag? Hvad havde man tænkt sig, det barn skulle sige?

Det er let at lave paragraffer, men man skal ikke tro, at man bare kan føre dem ud i livet, for der vil komme nogle nye konflikter. Jeg synes slet ikke, det er så let, og gid jeg kunne svare på alle de spørgsmål, for så sad jeg nok slet ikke her. Så ville jeg siddeovre i Justitsministeriet og lave en fin lov, så alle mennesker ville synes: Hurra, der kom de vises sten! Jeg har dem ikke, men jeg kan se problemerne, og derfor glæder jeg mig også meget over, at justitsministeren nu sætter de vise til at finde ud af, hvor problemerne virkelig findes, og hvordan vi skal gøre.

Jeg er bare ikke sikker på, at det løser alle problemer alligevel, men jeg tror, at dybest set er vi fuldstændig enige.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil da også godt sige i en kort bemærkning, at jeg synes, det var en utrolig flot og tankevækkende ordførertale, fru Inge Dahl-Sørensen holdt. Jeg var stort set enig i det hele.

Så kom der et enkelt spørgsmål fra hr. Jann Sjursen – og hvor er det i øvrigt dejligt, at vi her debatterer og lytter til hinanden og ikke bare skælder hinanden ud – om fru Inge Dahl-Sørensen ikke er enig i et af Kristeligt Folkepartis forslag, nemlig at hvis man ikke har ønsket samvær med sit barn i 3 år, skal man miste retten til det. Fru Inge Dahl-Sørensen sagde: Jo, selvfølgelig, og sådan sagde jeg også, da jeg læste det første gang.

Men så sad jeg og tænkte en ekstra gang, og så kom jeg til at tænke på, at da jeg sad i socialudvalget i Næstved Kommune, var der faktisk nogle mødre, der ikke havde haft samvær med

deres børn i mange år, fordi de var narkomaner og ikke anede noget som helst. Der var nogle enkelte af dem, vi fik afvænnede nede på »Kongens Ø«, og da de kom tilbage et par år efter, var de fuldstændig normale og pæne mødre med alle de følelser, mødre har. Skulle vi så virkelig have en regel, der sagde, at vi forbød dem at have samvær?

Det viser bare lidt om, hvor svært det er. Det er meget svært, og det vender vi tilbage til.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Ja, svært er det. Men til syvende og sidst må man sige, at mange gange er spørgsmålet jo også – det gælder i øvrigt også på baggrund af det sidste indlæg fra hr. Helge Adam Møller – om voksnes ret eller ønsker skal overtrumfe det, der i hvert fald er det gode for barnet. Men det kan vi komme tilbage til senere hen.

I det eksempel, fru Inge Dahl-Sørensen brugte i svaret til mig, lød det lidt, som om det var mig, der havde opfundet det, at man skulle tage stilling til, om man ville på besøg hos far lørdag eller søndag. Men det var fru Inge Dahl-Sørensens eget eksempel, og jeg er sådan set fuldstændig enig i, at det ikke er sikkert, det lige er dét, man skal spørge barnet om. Men i den situation, hvor sagen skal afgøres, synes jeg under alle omstændigheder, det er vigtigt, at barnet bliver hørt, og det er også det, jeg fornemmer, at fru Inge Dahl-Sørensen mener. Det skal selvfølgelig også ske i de helt svære fogedsager, hvor man næsten kan rykke håret af sig selv, når man hører, hvordan de foregår. Her må børnenes stemme altså også komme tydeligere til udtryk og ikke mindst tages til efterretning.

Men jeg vil da kvittere for, at fru Inge Dahl-Sørensen i hvert fald udviser stor vilje til at drøfte tingene, forhåbentlig også efterfølgende i forbindelse med arbejdet i Retsudvalget.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan helt tilslutte mig de mange udsagn, der allerede er kommet i dag: Hvor er det svært! Det er et udsagn, vi har sagt så mange gange til hinanden: Hvor er det svært! Vi har drøftet det her mange gange, og jeg har også mange gange sagt: Tænk, om vi gennem lovgivning kunne sikre, at alle forældre opførte sig ordentligt og satte barnet i centrum. Det kan vi ikke, for havde vi kunnet det, var det sket.

Vi kan heller ikke gennem lovgivning gøre alle lykkelige. Havde vi kunnet det, havde vi